

Εξοπλιστικά προγράμματα των Ενόπλων Δυνάμεων, Εθνική Παιδεία και Επιχειρησιακή Εκπαίδευση.

Γράφει ο Αντιστράτηγος ε. α. Θεόκλητος Ρουσάκης.
Επίτιμος Διοικητής του Β' Σώματος Στρατού.

Μετά από πολύ καλά σχεδιασμένες και οργανωμένες προσπάθειες η παρούσα Κυβέρνηση έχει σε εξέλιξη ένα τεράστιο πρόγραμμα εξοπλισμού των Ενόπλων Δυνάμεων με προτεραιότητα στην Πολεμική Αεροπορία (ΠΑ) και το Πολεμικό Ναυτικό (ΠΝ).

Ταυτόχρονα είναι σε εξέλιξη ένα πλέγμα διπλωματικών κινήσεων και προσπαθειών για δημιουργία συμμαχιών με χώρες που θα μπορούσαν να μας υποστηρίξουν έναντι της τουρκικής απειλής, τόσο στον τομέα της ασφάλειας του εθνικού μας χώρου όσο και στην προάσπιση των εθνικών συμφερόντων μας στην ευρύτερη περιοχή της Ανατ. Μεσογείου και της Βορ. Αφρικής.

Αμφότερες οι προσπάθειες που χαρακτηρίζονται από τα στοιχεία της πολυπλοκότητας, της ανάγκης υψηλού συντονισμού, ορθολογιστικών εκτιμήσεων και προβλέψεων, εξελίσσονται αναμφισβήτητα με μεγάλη επιτυχία και προς τη σωστή κατεύθυνση με πλήρη αξιοποίηση των διπλωματικών και πολιτικών δυνατοτήτων μας αλλά και των συγκυριών στο διεθνές περιβάλλον.

Η εκτίμηση είναι ότι η εξοπλιστική αυτή προσπάθεια θα συνεχισθεί προκειμένου και ο Στρατός Ξηράς να τύχει ανάλογης εξοπλιστικής αναβάθμισης σε όλους τους τομείς όπως οπλικά συστήματα, πυρομαχικά και επιχειρησιακό υλικό, όπως το

αρμόδιο επιτελείο σχεδιάζει και αιτείται. Αυτό θα εξασφαλίσει την διαλειτουργική επιχειρησιακή συμβατότητα μεταξύ των Κλάδων των Ενόπλων Δυνάμεων, τόσο στη Διοίκηση και τον Έλεγχο των Επιχειρήσεων που ούτως ή άλλως θα είναι διακλαδικές, όσο και στην αποτελεσματικότητα των χερσαίων επιχειρήσεων. **Τούτο διότι οι χερσαίες επιχειρήσεις είναι αυτές που με την υποστήριξη της ΠΑ και του ΠΝ επιφέρουν και επισφραγίζουν τη Νίκη σε κάθε πολεμική αναμέτρηση.**

Έτσι όπως το καλύτερο αεροσκάφος είναι ο πιλότος του, το καλύτερο πολεμικό πλοίο είναι ο Κυβερνήτης και το πλήρωμά του, το καλύτερο άρμα μάχης είναι οι αρματιστές του, είναι καιρός να στραφεί αμέσως η προσοχή και η μέριμνα της πολιτικής και στρατιωτικής ηγεσίας των Ενόπλων μας Δυνάμεων στο στρατιωτικό προσωπικό μας προκειμένου να εξασφαλιστεί η πλήρης αξιοποίηση των τεραστίων δυνατοτήτων των σύγχρονων οπλικών συστημάτων.

Η ιστορική επιβεβαίωση ότι οι Νίκες του Έθνους μας δεν στηρίχτηκαν στα πολλά και σύγχρονα οπλικά μας συστήματα που διαθέταμε στη Ναυμαχία της Σαλαμίνας, τον Μαραθώνα, την Επανάσταση του 1821, στους Βαλκανικούς Πολέμους και στο Έπος του 1940 είναι προφανής. Οι Νίκες εκείνες και πολλές άλλες ήταν αποτέλεσμα της υπεροχής μας έναντι των αντιπάλων μας στην Πίστη στο Θεό, την ανιδιοτελή αγάπη μας για την Πατρίδα, το υψηλό φρόνημα, την ρεαλιστική εκπαίδευση, το θάρρος και το πνεύμα αυτοθυσίας του Έλληνα Μαχητή. **“Ο άνθρωπος που έχει μισό βγάξει συμπεράσματα για τα νέα από τα παλιά”** μας θυμίζει ο Σοφοκλής στον Οιδίποδα.

Ήλθε ο καιρός λοιπόν και για τις βαθιές αλλαγές που πρέπει να γίνουν και στο Στρατό Ξηράς, που πρέπει να δρομολογηθούν το δυνατόν συντομότερο προς δύο κατευθύνσεις. Προς την κατεύθυνση του εκσυγχρονισμού οπλικών συστημάτων – μέσων και επιχειρησιακού υλικού ώστε να υπάρχει ισόρροπη ανάπτυξη και διαλειτουργικότητα με τα μέσα της ΠΑ και του ΠΝ. Αυτό είναι το εύκολο. Κυρίως όμως, μεγάλες και βαθιές αλλαγές που πρέπει να γίνουν στο ΣΞ για την επίλυση χρονιζόντων προβλημάτων που αφορούν στη διοίκηση, το προσωπικό και την επιχειρησιακή εκπαίδευση που σημαίνει αλλαγές στην στρατιωτική παιδεία, σε νοοτροπίες, συνήθειες και δογματισμούς και αυτό είναι το δύσκολο στην ελληνική πραγματικότητα. Ενδεικτικά αναφέρονται σημαντικές αλλαγές που πρέπει να γίνουν και συνδέονται κυρίως με:

- Την επάνδρωση των Μονάδων.
- Την ρεαλιστική εκπαίδευση του προσωπικού (Στελεχών και Οπλιτών).
- Την αλλαγή στη φιλοσοφία της Διοίκησης που πρέπει να γίνεται σύμφωνα και με βάση την αποστολή των Μονάδων.
- Τη διαπαιδαγώγηση των νέων με τις αρετές της φιλοπατρίας, της ανδρείας, της αγάπης στο Θεό, την οικογένεια, τον συνάδελφο.

ο Την ανάπτυξη πνεύματος καρτερίας στην εργασία και στον κόπο, πειθαρχίας και υπακοής που δεν καταργεί την προσωπικότητα αλλά δομή την ιεραρχία, δημιουργεί πίστη στην ηγεσία και πάθος για εργασία και προσφορά προς τον κοινό σκοπό.

Είναι αυτές οι αρετές που γονιδιακά ενυπάρχουν βέβαια σε κάποιο βαθμό στον Έλληνα, αλλά πρέπει να αναπτύσσονται και να καλλιεργούνται τόσο στην οικογένεια, το σχολείο και την ενορία, όσο και στο Στρατό ως το μεγαλύτερο σχολείο που καλλιεργεί το πάθος για τη Νίκη και συντριβή του αντιπάλου, που είναι ο τελικός σκοπός της κάθε πολεμικής αναμέτρησης

Για να γίνει όμως αυτό θα πρέπει πρώτα με ανάλογη παιδεία και εκπαίδευση να γαλουχήσουμε τη **νεολαία μας να πιστέψει ότι αποτελεί τον ζωτικό παράγοντα για το παρόν και το μέλλον του Έθνους μας.**

Η αποφασιστικότητα και το θάρρος των ηγεσιών, το υψηλό επίπεδο επιχειρησιακής εκπαίδευσης και το θυσιαστικό φρόνημα για την προάσπιση της Ελευθερίας και των κυριαρχικών δικαιωμάτων μας από το προσωπικό των Ενόπλων μας Δυνάμεων, το ηθικό και η αδιαπραγμάτευτη απόφαση του λαού να ακολουθήσει τις επιταγές της Ιστορίας του, είναι οι βασικοί παράγοντες αποτροπής της τουρκικής απειλής και εξασφάλισης της ειρήνης στην Πατρίδα μας.

Αντιθέτως, εκφυλιστικά της παιδείας μας και του φρονήματός φαινόμενα, με την διείσδυση σε αυτήν διεθνιστικών ιδεών και φιλοσοφιών ή ψευτο-φιλειρηνικών αντιλήψεων ως και κατευναστικών μεθόδων και τεχνικών για την αντιμετώπιση των απειλών, αποθρασύνουν τον επιβουλέα και δημιουργούν την ικανή και αναγκαία συνθήκη για μια πολεμική αναμέτρηση.

Ένας Γάλλος ανθρωπολόγος – ψυχολόγος, ο Γκυστάβ Λε Μπον έγραφε στις αρχές του 20 αιώνα “ **Ευτελίστε τον χαρακτήρα των στρατιωτών σας και δεν θα έχετε παρά τους όχλους του Ξέρξη. Εξυψώστε τον χαρακτήρα τους και θα έχετε τους πολεμιστές του Μ. Αλεξάνδρου.**” Κατά τον Στρατηγό Ντε Γκωλ όμως “ **Στην ρίζα των νικών του Μ. Αλεξάνδρου θα βρεις πάντοτε τον Αριστοτέλη**”.

**Αντιστράτηγος ε. α. Θεόκλητος Ρουσάκης.
Επίτιμος Διοικητής του Β΄ Σώματος Στρατού.**